

Valentine Kalan
654 W. 161 St.
New York, N.Y. 10032
8-13-4

IN SPIRIT
LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 12

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY MORNING, JANUARY 17, 1974

LETO LXXVI. — VOL. LXXVI

Tanaka slabo naletel

Predsednik japonske vlade Kakuei Tanaka, je po svoji poti po jugovzhodni Aziji povsod slabo naletel, najslabše vsekakor v Indoneziji.

TOKIO, Jap. — Predsednik vlade Kakuei Tanaka je v začetku leta odšel na obisk v pet držav južne in jugovzhodne Azije. Na Filipinih je potekalo še vse v redu in Tanaka je obljubil predsedniku F. Marcosu obsežno gospodarsko pomoč in sodelovanje. Obiska v Maleziji in v Singapurju sta bila kratka in sorazmerno mirna. Slabo je naletel Tanaka v Bangkoku na Tajskem.

Tajski študentje so organizirali proti Tanakinemu obisku obsežne demonstracije. Vlada ni nastopila proti demonstrantom odločneje, ker deli delno s študenti protijaponsko razpoloženje javnosti, delno, ker se sama ne čuti posebno trdno. Tanaka je skušal študente pomiriti in odbiti ost protijaponski gonji s tem, da je pristal na razgovor z njimi. S tem ni veliko opravil, Tajci so ostali pri svojem — Japoncev ne marajo, ker gledajo v njih gospodarske imperialiste in koloniste.

Obisk Tanaka v Djakarti v Indoneziji je bil prava polomija. Demonstrantje se prevladali na cestah in japonski gost je moral s svojim spremstvom pod varstvom policije na varno. Demonstrantje so razbijali požigali in uničevali na druge načine japonske urade, zastopništva in ustanove ter zažgali japonsko zastavo na japonskem poslanstvu. Predsednik Suharto je moral poslati na pomoč vojaštvo, da je pomagalo policiji obnoviti red in mir. Pri tem je prišlo do streljanja in je bilo baje vsaj 7 oseb mrtvih.

Nerazpoloženje po vsej južni in jugovzhodni Aziji proti Japoncem je v zadnjih letih rastlo v sorazmerju z rastjo japonske oholosti in brezobzirnosti pri njihovem gospodarskem prodoranju v države tega predela Azije. V Indoneziji je japonsko poslanstvo japonske državljanke pred meseci opozorilo na to in jih pozvalo, naj spremenijo svoje odnose do domačinov. Sedaj to v Tokiu jasno vidijo tudi sami vodniki gospodarskih podjetij in ustanov.

Enoten kitajski jezik

PEKING, Kit. — Pekinški list Zen min ži bao trdi, da že 500 milijonov Kitajcev govori uradni kitajski jezik "han". V seriji člankov o jezikovnih problemih te ogromne države se list zavzema za poenotenje jezika, zakaj razna narečja (sedem velikih in nešteto manjših) preprečujejo ljudem iz raznih provinc, da bi se sporazumevali in tako hitreje zblíževali.

List se zato ogreva za uvajanje poenotenega jezika in prirejeno latinsko abecedo. List navaja primer, kako se v južnih krajih Kitajske vaščani dveh sosednjih vasi skoraj ne razumejo med seboj, ker govorijo dve zelo različni narečji.

remenski prerok

Pretežno oblačno in milo. Najvišja temperatura okoli 45 F (7 C).

Novi grobovi

Jura (George) Brozovich V 67. letu starosti je umrl na svojem domu Jura (George) Brozovich, 16402 Huntmere Ave., vdovec po l. 1968 umrli ženi Barbari, rojeni Gojak, oče Barbare Dudwarski, Ivana, Petra, Josepha, Johna, Ane Gorsic (Jugoslavija) in Branka, 13-krat stari oče, rojen v Freedom, Pa. V starosti dveh let so ga starši odnesli v stari kraj, od koder se je vrnil v Ameriko leta 1971. Pogreb bo v soboto ob 8.45 iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Jeroma ob 9.30, nato na pokopališče Vernih duš.

William Hayes V 64. letu starosti je umrl v Euclid General bolnici William Hayes, 6505 Bonna Avenue, mož Pauline, rojene Koenig, oče Donne Osborne, stari oče Cheryl in Pamele, brat Freda, Henryja v Wickliffu, Tillie Hill in pok. Augusta in Edwarda, rojen v New Jersey, od koder je prišel v sedanjo okolico leta 1915. Zaposlen je bil 32 let kot voznik tovornjaka pri Dougherty Lumber Co. Leta 1969 je stopil v pokoj zaradi bolezni. Družina je preje živela v Wickliffu. Pogreb bo v soboto ob 11. iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St., kjer bodo tudi pogrebni obredi.

Ford trdo udaril po nasprotnikih Nixona

ATLANTIC CITY, N.J. — Podpredsednik ZDA Gerald Ford je v torko ostro prijel nasprotnike Nixona, ki da so se združili v nekako zaroto, da bi z množično propagando končno prevladali nad njim, pa tudi nad Kongresom in vso deželo.

Med zarotnike je prišel razne skupine, predvsem AFL-CIO in Amerikance za demokratične akcije.

G. Ford je govoril tu na letnem zborovanju kakim 4.500 delegatom Ameriške farmerske zveze. Ko je dejal, da "večina odgovornih, mislečih Amerikanec ne bo dopustila, da bi uspeli zarotniki v svojih ciljih", so navzoči burno ploskali v podporo temu. Še močnejše je bilo ploskanje, ko je Ford dejal, da ne verjame, da bi bili kakšni veljavni vzroki za obtožbo in odstranitev predsednika.

Ljubljanska televizijska postaja je v svojih prvih "Četrtekovih razgledih" v letošnjem letu obravnavala položaj slovenskih narodnostnih skupnosti v zamejstvu — v Avstriji, Italiji in na Madžarskem. Komentar oddaje Drago Košmrlj je na prvem mestu ugotovil, da živi vsak deseti Slovenec onstran meje matične dežele.

Dopisnik RTV Ljubljane v Celovcu je govoril o stanju slovenske skupnosti na Koroskem in omenil šovinistične izpade nemških nacionalističnih sil proti pravicam koroskih Slovencev. Povedal je, da se je položaj koroskih Slovencev v zadnjem letu hudo poslabšal, v prvi vrsti zaradi negativnega zadržanja političnih strank. Kot pozitivno je omenil ustanovitev "Solidarnostnega komiteja", ki povezuje poleg vseh slovenskih koroskih organizacij tudi demokratične sile nemških sosedov Koroske, ki so naklonjeni rešitvi narodnostnih pravic koroskih Slovencev.

Evropa sprejela Nixonovo povabilo

Države Evropske gospodarske skupnosti so se odločile poslati svoje skupno zastopstvo na razgovore o krizi energije, ki jih je sklical predsednik ZDA za 11. februarja.

BRUXELLES, Belg. — Na svojem sestanku tu so zunanji ministri Evropske gospodarske skupnosti sklenili poslati skupno zastopstvo na razgovore o reševanju krize energije, ki jih je sklical v Washington za 11. februar predsednik ZDA Nixon. V imenu Skupnosti bosta govorila nemški zunanji minister Walter Scheel, načelnik ministrskega sveta, in Francois Xavier Ortoli, Francoz, predsednik izvršne komisije EGS.

V poročilu po sestanku je bilo rečeno, da bodo verjetno posamezne države zastopane tudi posebej po svojih lastnih predstavnikih. Le Francija se o tem še ni odločila, kot je pripomnil zunanji minister Michel Jobert.

Predsednik Nixon je prvotno povabil na razgovore le predstavnike glavnih porabnikov olja, pa nato raztegnil povabilo tudi na ostale članice Evropske gospodarske skupnosti, ko je bila izražena taka misel.

V svojem odgovoru na povabilo in njegovem sprejemu govori Evropska gospodarska skupnost o "svoji pripravljenosti udeležbe pri razgovorih, ki naj iščejo najboljše rešitev energijskih vprašanj", pa opozarjajo pri tem na svoje vezi z Arabci. Odgovor je torej zelo previden, ko se EGS ne mara zameriti na nobeno stran, ker od obeh močno zavisi.

Brežnjevoj pojde prihodnji teden obiskat Castra na Kubo

MOSKVA, ZSSR. — V tujakšjih diplomatskih krogih so včeraj izjavljali, da pojde L. I. Brežnjevoj prihodnji teden, verjetno 24. januarja, na napovedani, pa odločni obisk k Fidelu Castru na Kubo.

To bo prvi obisk kakšnega sovjetskega vodnika na Kubi od oktobra 1971, ko je bil tam Aleksij Kosygin.

Nevarno cvetje v vazah

LONDON, Vel. Brit. — Cvetje, ki ga obiskovalci prinašajo bolnikom, je po mnenju britanskih zdravnikov nevarno, ker so v njem povzročitelji okužb. Zato bi bilo treba cvetje prepovedati zlasti v sobah pacientov po operaciji.

Pregledi kažejo, da se število bakterijsko močno poveča uro po tem, ko dobi cvetje v vazah svežo vodo, tri ure kasneje pa so mnoge bakterije že odporne proti antibiotikom.

Britanija v najhujši krizi po zadnji vojni

Poskus rešiti krizo energije s pogajanjem s predstavniki delavskih uni ni uspel. Vlada odločitev ne bo več dolgo odlašala.

LONDON, Vel. Brit. — Vlada Edwarda Heatha je skušala rešiti svoj spor z unijo premogarjev potom pogajanj s predstavniki osrednje zveze delavskih uni. Ti so obljubili, da druge uni ne bodo vzele prekomerno povišanje plač rudarjem v premogovnikih za povod zahtevam po povišanju plač za njihove člane. Nekaj časa je izgledalo, da bo vlada to sprejela, pa je v zadnjem trenutku začela dvomiti, če se na obljube unijskih vodnikov lahko res zanes.

Unijski zastopniki so ob koncu razgovorov, ki so trajali 5 ur in pol, izjavili, da je odgovornost za neuspeh strani vlade, ki da vztraja pri določilih boja proti inflaciji, ki jih je sama postavila, namesto da bi ugodila zahtevi premogarjev in končala energijsko krizo, ki je deželo prisilila k tridnevni delovni tednu.

Neuspeh razgovorov je dal proste roke uniji železniških strojnikov in strojevodij, ki so včeraj izvedli enodnevni popolni štrajk v podpori svojih zahtev po višjih plačah. Vladni minister za zaposlitev W. Whitelaw je sicer izjavil, da bo vlada predlog Trades Union Congressa še dalje proučevala, vendar je javnost prišla do zaključka, da se je E. Heath verjetno že odločil za razpust parlamenta in za nove volitve, ki naj rešijo najtežavnejšo krizo, v kateri se je Velika Britanija znašla po drugi svetovni vojni.

RAST VREDNOSTI DOLARJA POSTAJA ŠKODLJIVA ZDA?

Dolar je v zadnjih nekaj mesecih porastel v taki meri, da je napram nekaterim valutam sedaj celo več vreden, kot je bil pred uradnim zmanjšanjem svoje vrednosti v lanskem februarju. Nekateri gospodarski opazovalci se boje, da bi to utegnilo postati škodljivo za ameriško mednarodno trgovinsko in plačilno bilanco, ki se je komaj povzpela do novega prebitka.

LONDON, Vel. Brit. — Ko je dolar ta teden raste dalje napram večini evropskih valut in napram jenu, se sprašujejo, če ne bo to pripravilo ZDA, da njegovo rast zavro, ko postaja ta lahko že škodljiva lastnemu amerišnemu gospodarstvu.

Dve zmanjšani vrednosti dolarja, leta 1971 in 1972, sta pospešili ameriški izvoz in zmanjšali ameriški uvoz, kar je privelo lani do prvega prebitka v zunanji trgovini ZDA v zadnjih treh letih. Sedanji porast dolarja napram skoraj vsem drugim valutam gospodarsko razvitih držav utegne ta razvoj zavreti.

Nekateri pripomnjajo, da je ta skrb še prezgodnja, ker so sedaj vsi tečaji "prosti" in "drse" na denarnem trgu. Dolar bo lahko ohranil svojo vrednost brez škode ameriški mednarodni trgovini, če pride v ZDA skoro do omejitve inflacije, s čimer bodo ustajene tudi cene ameriških izdelkov, med tem ko bodo izdelki drugih industrijskih držav rasti dalje zaradi rastočih cen olja in drugih surovin, ki jih morajo uvažati.

Dolar je veljal v torko v Parizu preko 5 frankov, v Londonu je bilo treba dati za funt \$2.19, med tem ko je stal ta pred enim letom \$2.50. V Zuerichu je dosegel dolar 3.39 švicarskih frankov, v Frankfurtu 2.83 mark, v Bruxellesu 43.13 belgijskih frankov, na Dunaju 21.10 šilingov, v Milanu pa 641 lir.

V Rimu so se med tem včeraj zbrali finančni ministri 20 najvznejših industrijskih držav sveta, da se pomenijo o novem mednarodnem denarnem sistemu, o čemer so razpravljali lani v septembru v Nairobiju v Keniji pod čisto drugačnimi okoliščinami. Tedaj je bila napetost med ZDA in Evropsko gospodarsko skupnostjo, sedaj je med uvozniki in izvozniki — olja.

Novi položaj je preobrnil vse na glavo in treba je iskati nove rešitve. V Nairobiju so lani priporočevali, da je možno računati na novi ustaljeni mednarodni denarni sistem, ki bi naj bil možen vsaj v začetku leta 1975, sedaj jih je le malo, ki v kaj takega verjamejo.

Svet, ki se je preje otepal dolarjev, se jih vsaj za enkrat zopet oklepa, četudi je jasno, da dolar ne bo več igral vloge, kot jo je prvih 25 let po drugi svetovni vojni. ZDA niso več pripravljene take odgovornosti in bremena prevzeti, ameriški "idealizem" v tem pogledu je omagal, ZDA so začele bolj gledati na svojo lastno korist, ko so spoznale, kam jih je "širokost" privela lani in predlanskim.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Industrijska produkcija v ZDA je tekotom decembra padla za 0.5% v glavnem zaradi pomankanja, oziroma varčevanja z oljem.

WASHINGTON, D.C. — Na poziv posebnega javnega tožila Leona Jaworskega bo FBI preiskala, kako je prišlo do izbrisa dela posnetka razgovora v Beli hiši od 20. junija 1972.

NEW YORK, N.Y. — Na vprašanje L. Harrisa, ali odobrava delo predsednika Nixona ali ne, jih je le 30% odgovorilo pritrdilno, 68% pa negativno; v razmerju 47:42 so povprašani izjavili, da predsednik Nixon ne uživa dovolj zaupanja, da bi mogel deželo uspešno voditi, zato "naj odstopi za dobro deželo". V novembru so se povprašani v razmerju 45:44 izjavili proti Nixonovemu odstopu.

RIM, It. — Italijanska policija je prišla včeraj tri moške, ki so obtoženi, da so ugrabili mladega J. Paula Gettyja predteklo poletje in ga držali v ujetništvu pet mesecev, dokler niso dobili zanj zahtevane odkupnine. Policija naj bi bila rešila tudi del odkupnine, ki je znašala skupno 2.7 milijonov dolarjev. Ugrabitelji naj bi bili pripadniki "celinske Mafie", ki deluje v Kaliforniji in je komaj kaj boljša od siciljske, ki je sicer po svetu bolj znana.

TEL AVIV, Izr. — Državni tajnik je pozno sinoči spet priletel sem na razgovor z vodniki Izraela o sporazumu med njim in Egiptom o umiku obeh obojestranskih sil na področju Sueza. Do 90% težav naj bi bilo rešenih in pričakujejo, da bo Kissinger danes pomagal rešiti še preostali del. Iz Jeruzalema bo ponovno letel v Egipt, da doseže Sadatov pristanek na končno besedilo dogovora, nato pa bo obiskal še Jordanijo in Sirijo, predno se bo predvidoma v nedeljo vrnil v Washington.

WASHINGTON, D.C. — Tiskovni tajnik G. Warren je včeraj v imenu Bele hiše izjavil, da predsednik Nixon ni osebno zbrisal dela posnetka svojega razgovora s Haldemanom 20. unija 1972.

Iz Clevelanda in okolice

Hvaležnost še ni zamrla — Ronald Krusinski, 15 let stari fantič v Peninsuli, Ohio, je vesel in za \$2,500 bogatejši, ker je pretekli teden odkril v snegu prevrtni avto z Mrs. Ruth E. Harris s Shaker Heights v njem. Ponesrečenka, ki so jo povsod iskali, pa ne našli, je bila v svojem avtomobilu, od katerega so se videla iz snega le kolesa, 45 ur, uredno so prišli reševalci, ki jih je poklical mladi Ronald Krusinski. Mrs. Ruth E. Harris upa, da bo skoro lahko zapustila bolnišnico, njen mož pa je v njenem imenu prinesel mlademu njenemu rešitelju zadnji torek ček za \$2,500!

Ne pozabimo na davek — Davek na nepremičnine — Real Estate Tax — je treba plačati najkasneje do 19. januarja, kdor seveda neče nato plačati še kazni!

Odbor za leto 1974 — Podružnica št. 25 SZZ ima za leto 1974 sledeči odbor: duh. vodja rev. R. Praznik, predsed. Mary Kolegar, podpredsed. Dorothy Augustine, taj.-blag. Christine Zivoder, 1068 E. 67 St., tel. 881-9816, zapis. Marica Telich, redit. Molly Dezelan, nadzor. Antonia Muhevc, Jennie Femec, za mlad. dej. Vicky Falletic. Seje so vsako 2. nedeljo v mesecu v šoli sv. Vida ob 2. popoldne.

God sv. Antona — Danes je praznik sv. Antona, ki ga upodablajo s prašičkom. Vsem Tonetom in Tončkam, ki danes godujejo, iskrena voščila! Čas pogreba — Pogreb preteklo soboto v Kaliforniji umrle bivše Clevelandčanke Alice Kokal bo v jutri ob 8.45 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. s pogrebno mašo v cerkvi Marije Vnebovzete ob 9.30, nato na pokopališče Kalvarija. Rajnka je bila tudi članica Podružnice št. 18 SZZ, društva Woodmens Circle št. 110 in društva Macca-bees št. 283.

Rastoče cene olja groze gospodarstvu sveta

LONDON, Vel. Brit. — Glavna denarna strokovnjaka sta napovedala resne težave vsemu svetovnemu gospodarstvu zaradi izredno porastlih cen olja. Plačilne bilance večine industrijskih držav bodo zašle v težave. Letošnje leto bo po njuni sodbi v pogledu zunanjih plačilnih bilanc izven vsakega reda in ravnotežja.

Dr. H. Johannes Witteveen, direktor International Monetary Fund, je tu na svetovni konferenci bankirjev dejal: "Povezava visokih cen za olje s pomankanjem oskrbe bosta pritisnila na monetarni sistem daleč čez meje, ki smo jih poznali v času po drugi svetovni vojni!" Gordon Richardson, guverner Bank of England, je priznal, da je bila zunanja plačilna bilanca Velike Britanije že preje v težavah, sedaj je možno pričakovati le poslabšanje položaja.

Države, ki izvažajo olje, arabske in druge, bodo posed morale svoje presežke v zunanji plačilni bilanci, je razlagal G. Richardson novi položaj in dodal, da že od lanskega presežka verjetno kakih 10 bilijonov niso porabile. Letos ta številka lahko poraste na 60 do 70 bilijonov dolarjev. Ta denar bo iskal naložbo v ZDA, Britaniji in drugod v Evropi, kjer na tak dotok niso vajeni.

6117 St. Clair Ave. — 431-0623 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

- Združene države:**
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
- Kanado in dežele izven Združenih držav:**
\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

- United States:**
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
- Canada and Foreign Countries:**
\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months
- Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 12 Thursday, Jan. 17, 1974

Fratelanca

Pred dobrim mesecem so se v Števerjanu na Primorskem sestali demokratični zastopniki zamejskih Slovencev s Koroške, Primorske in iz Trsta z okolico. Namen zborovanja je bil navezati uradne stike med seboj, uskladiti svojo skupno borbo za pravice slovenskih ljudi za mejami matične Slovenije in skleniti ter potrditi enako taktično ravnanje v tej borbi za obstanek slovenskih manjšin. V končni resoluciji so izjavili, da "bodo lahko narodnostna vprašanja reševali le preko lastnih predstavnikov in ne v okviru neslovenskih strank". V ta namen je potrebna enotnost vseh slovenskih sil. Morda se bomo k temu predmetu kdaj kasneje še povrnili.

Sedaj velja debelo podčrtati, da pomeni zgornji sklep odločno obsodbo in enoten nastop zoper takozvano fratelanca. Beseda je italijanskega izvora, izpeljana iz izraza "fratello", po naše "brat", označuje pa bratenje (ne bratstvo, kar pomeni nekaj drugega!) neitalijanskih ljudi druge narodnosti in jezika z Italijani v skupnih organizacijah in ustanovah. Tako bratenje pride zlasti v poštev pri političnih strankah in formacijah, lahko pa tudi na drugih področjih javnega življenja. V istem smislu kot na Tržaškem in Primorskem se vsebina besede fratelanca lahko uporablja tudi na Koroškem, kadar se tam Slovenci bratijo z Nemci v isti politični stranki.

Tako bratenje ni od včera. Zavzema se zanj v prvi vrsti komunisten in fratelanco povsod ne samo zagovarja, ampak naravnost podpira ali (v gotovih okoliščinah) kar predpisuje. To je po marksistični teoriji popolnoma dosledno in logično, zakaj komunisten v svojem popolnem razvoju in oblasti narodnost zametuje, češ da je buržujeskega in kapitalističnega izvora. Kadar bi, po komunističnem nauku, komunisten zavladal na svetu, bo obenem z vero padla tudi narodnost pod diktaturo proletariata. Temu nauku se naravnost klasično prilega tudi fratelanca kot početnica takega razvoja.

Že kmalu po objavi dr. Koroščeve Slovenske deklaracije (Punktacije) začetkom leta 1933 sta sklenili komunistična stranka Italije (PCI) in Jugoslavije (KPJ) sporazum glede skupnega nastopanja italijanskih in slovenskih komunistov v julijski krajini. Nekaj let kasneje sta sporazum ponovili za "enotno akcijo za odstranitev neljudskih vlad v obeh državah", medtem pa se jima je pridružila še partija v Avstriji (KPA) aprila 1934. ("Putevi revolucije", Zagreb 1964). Torej ima fratelanca že nekaj zgodovine za seboj.

Kot je dovolj znano, se je fratelanca učinkovito in s strahotnimi posledicami za slovenski narod uveljavila med zadnjo vojno. Začelo se je kmalu po italijanski zasedbi dela Jugoslavije in Slovenije z več ali manj rednimi stiki med partizanskimi oddelki in redno italijansko armado. To potrjuje v najnovejši zgodovinski knjigi o onih časih tudi W. R. Roberts (Tito, Mihajlović and the Allies, 1973), češ, da so se pogajali za izmenjavo vojnih ujetnikov na obeh straneh. Ta ocena stikov izgleda zelo, preveč prizanesljiva partizanom. Kdo bi verjel, da so se Italijani in jugoslovanski partizani pogovarjali zgolj o ujetnikih!

Po italijanski kapitulaciji septembra 1943 se je takratna fratelanca razgalila v vsej svoji grozoti. V delu Slovenije pod italijansko okupacijo so italijanske bojne edinice, zlasti topništvo, stopile po dogovoru odločno na partizanско stran, izročale moderno orožje v roke komunističnega vodstva Osvobodilne fronte in se deloma vključile v aktivne napade na postojanke vaških straž (Turjak!) in četnikov (Grčarice!). Brez italijanskega orožja in municije, zlasti pa brez njihovega topništva bi partizani ne bili zmogni zavzeti ne Grčarice, ne Turjaka. Šele po popolnem topniškem razsulu teh hrabro branjenih postojank so se morali ponosni branilci vdati — za strahotno ceno mučenja in smrti. To je najstrašnejše poglavje iz zgodovine fratelanca, ki jo radi tega slovenski narod v svojem zdravem instinktu obsoja in preklinja in jo bo do zadnjega dne — čeprav jo doma javno ne sme! Prišel pa bo čas tudi za to!

Ob koncu vojne je fratelanca presedlala z vojaškega na svoje pravo in pristno področje — na politično polje. Tu seveda ni šlo tako gladko kot pri prejšnjem skupnem pobijanju slovenskih ljudi, kresati so se začele slovenske in italijanske aspiracije po mešanem ozemlju Trsta in Primorja. Dočim so Slovenci smatrali n. pr. Trst za mešano mesto in ozemlje, je PCI (ital. partija) proglasila Trst za povsem italijansko mesto. Ker Italijani takrat niso razpolagali z urejenimi vojnimi silami, so jim bili partizani kos, kar je privedlo do ustanovitve skupne množične organizacije Slovencev. Hrvatov in Italijanov z imenom Slovensko-italijanska antifašistična unija (SIAU). Namen te unije je bil, da združi pod komunističnim vodstvom v pristni fratelanca vse tako imenovane antifašistične sile v borbeno opozicijo

zoper novo anglo-ameriško upravo, ki ni bila voljna priznati jugoslovanskega komunističnega sistema na Tržaškem in Goriškem, ko so te kraje maja 1945 zasedali zavezniki. (B. C. Novak: Slovenska manjšina v Italiji, Zbornik 1971-72.)

Taka opozicija Anglo-Amerikancem od strani SIAU je povzročila Slovincem ogromno škodo, Italijanom pa koristila. Zavezniki so v današnji tržaški in goriški pokrajini vpeljali slovensko šolstvo, izdajali dnevnik "Glas zaveznikov", dali slovenski radijsko postajo in uporabljali slovensčino v uradih. Doseči bi se dalo za Slovence še mnogo drugega, toda fratelanca (pod vodstvom slov. partije) je proglasila popoln bojkot vsega, kar so vpeljali zavezniki, Slovence pa, ki so za narodno dobro z zavezniki sodelovali, je proglasila za narodne izdajalce. Tako in nič drugače! Kako krivična in kako poceni je bila psovka: narodni izdajalec! In je še danes pri komunistih v domovini.

L. P.

BESEDA IZ NARODA

Trnjeva pot Slovenskega sirotišča — Zavoda Sv. družine v Gorici

CLEVELAND, O. — Liga Katoliških Slovenskih Amerikancev, 6116 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103, objavlja seznam 12. nabirke za Zavod Sv. družine v Gorici. Najpreje pa naj navedemo pismo, katerega nam je poslala č. s. Ahacija Kacin iz Zavoda Sv. družine v Gorici.

Spoštovani g. Žakelj!

Predvsem se Vam iskreno zahvaljujem za pismo in za vso dobro in plemenito voljo, da bi nam kar največ pomagali v naših finančnih zadregah. Naj Vam Vsemogočni tisočero povrne.

Rada bi Vam bila odgovorila z obratno pošto, pa res ni bilo mogoče. Sedaj pa Vam pošiljam zgodovino zavoda, katero lahko objavite.

Slovensko sirotišče, katerega idejni ustanovitelj je bil pokojni msgr. dr. Andrej Pavlica, ima svoj začetek v zadnjih letih preteklega stoletja. V novembru 1898 je na Trgu sv. Katarine v Gorici imelo Delavsko društvo svoj občni zbor. Msgr. Pavlica, ki je več let služboval v italijanskem zavodu "Contavalle", kjer je bilo polno slovenskih otrok, ki so se potujčevali, je na tem občnem zboru vrgel med delavce idejo, da bi bilo prav, če bi se v Gorici ustanovilo slovensko sirotišče. Z živimi, prepričevalnimi besedami je delavce tako navdušil, da so takoj zbrali med seboj nekaj sto goldinarjev za bodoče sirotišče.

Leta 1904 je bilo ustanovljeno dobrodelno društvo "Slovensko sirotišče", ki naj bi zavod vzdrževalo in vodilo. Isto leto je tržaško državno namestništvo potrdilo pravila novega društva. Izvoljen je bil odbor. Prvi predsednik je bil prelat dr. Josip Gabrijevčič, podpredsednik in blagajnik pa naš msgr. Pavlica, ki je vršil to svojo službo vestno in poštrevno do smrti. V odboru je bil tudi dr. Francšek Borgia Sedej, takratni župnik stolne cerkve, poznejši koriški nadškof.

Odbor je kupil na tedanji ulici "Ponte Isonzo", sedaj "Don Bosco", od baronice Klimburg hišo in posestvo. Leta 1910 je bil zavod slovesno otvorjen. Vzgojo sirot in vodstvo gospodinjstva je bilo poverjeno šolskim sestram iz Maribora.

Delovanje zavoda je bilo v polnem teku, ko je izbruhnila prva svetovna vojna. Ko so 24. maja Italijani napovedali vojno Avstriji, je bilo vodstvo sirotišča prisiljeno izprazniti hišo in se umakniti. Otroke je spravilo na varno po raznih zavodih na Kranjskem in Štajerskem.

Po končani vojni, ki je občutno prizadela tudi zavodsko poslopje, so se sestre in sirote vrnile. Po zaslugi raznih dobrotnikov je zavod na novo vzevel in se razvijal. Svoje delovanje je začel 7. sept. 1921.

V šolskem letu 1929-30 je bilo v zavodu 90 otrok. Kmalu po

Novem letu 1930 so začele prihajati v zavod sumljive vesti. Sirotišča kot javni dobrodelni zavodi spadajo — po zakonu od 17. julija 1890 — pod posebno nadzorstvo države. Ker je bil občevalni jezik v sirotišču slovenski, so se fašistične oblasti začele zanj zanimati. Poslužile so se omenjenega zakona ter zavod ukinile.

Že 12. maja se je predstavil msgr. Pavlici dr. Livio Liceni kot uradni komisar ter še isti dan prevzel upravo zavoda. Po končanem šolskem letu je poslal otroke domov, sirote pa potaknil po raznih zavodih, sestre pa odpustil. Fašisti so se polastili zavodskega inventarja ter zavod docela izropali; tudi živino iz hleva so odpeljali.

Sirotišče je ostalo v tujih rokah vse do leta 1944. Najprej je vlada otvorila v njem deželno šolo za gluhoneme, nato je bil tu novicijat sester božje Previdnosti.

Po zlomu fašizma leta 1943 se je msgr. Pavlica obrnil do nove vlade s prošnjo, naj se sirotišče vrne pravim lastnikom. Dosegel je, da je tedanji goriški prefekt grof Pace uvidel krivico, ki je bila storjena Slovincem, ter izdal dne 26. junija dekret, s katerim je Slovensko sirotišče vrnil postavnim lastnikom.

Med nemško okupacijo je zavod zasedla nemška policija, ki je — kot vedo povedati sosedje — v zavodskih prostorih mučila marsikaterega nedolžnega človeka.

Za nemško policijo so prišli nemški zrakoplovci, za njimi kozaki in begunci iz Ukrajine — kakih 30 družin z vozmi in konji.

Pa padcu republikanske Italije in naglem odhodu kozakov in Ukrajincev so domačini — še vedno prevzeti fašističnega duha in sovraštva do vsega, kar je bilo slovenskega, naskočili zavod in strašno opustošili vse prostore. Ponoči so bile pobite vse šipe, ukradeni okvirji iz oken, temnica, ključavnice, ključji, vrata, skratka vse, kar se je dalo odnesti. Škode, ki sta jo napravila zavodu fašizem in vojna, je bilo nad 3 milijone. In takrat so milijoni nekaj pomenili.

Msgr. Pavlica se je po končani vojni takoj lotil dela za obnovo zavoda. Od zavezniške oblasti je dosegel, da je stavbni urad začel s popraviljem poslopja na račun vojne škode.

Dne 15. julija 1945 so sestre zopet prevzele vodstvo zavoda. V septembru 1947 so prišle iz Tomaja, od koder so se morale umakniti ob zaprtju meja še 4 sestre učiteljice. Tako je bil zavod v šolskem letu 1947-48 lahko nanovo otvorjen.

Sirotišču je september prinesel nove križe in težave. Mirovna pogodba je prisodila Gorico Italiji, okolično pa Jugoslaviji, zato je kar drlo beguncev iz okolice v Gorico. Stanovanjski urad nam je natrpal kar 12 družin v zavod, da je ostalo za otro-

ke le par sob na razpolago.

Po petih letih so odšle vse begunske družine. Tedaj je zavod zopet začel z rednim delovanjem. O tedaj je imel mir, le hiša je postajala nesodobna.

Hiša in posestvo sta bila še vedno last društva "Slovensko sirotišče". Naše redovno prostojništvo v Trstu se je pokazalo pripravljenost, da poslopje preuredi ali pa sezida novo. Toda redovna pravila nam niso dovoljevala, da bi zidali na tujem zemljišču.

Na občnem zboru slovenskega sirotišča dne 11. oktobra 1961 se je razpravljalo o prenosu lastnine na kongregacijo šolskih sester — Provincijalno hišo v Trstu. Na občnem zboru 20. decembra 1965 je bilo po temeljiti debati sklenjeno, da se premoženje slovenskega sirotišča razen malih izjem prenese z darilno pogodbo na kongregacijo šolskih sester.

Že takrat smo začeli misliti na gradbeni načrt, ker se starega poslopja ni splačalo popravljati. Izdelava načrta je bila poverjena priznanemu arhitektu Viljemu Riavisu, ki je načrt res izdelal. Deželna vlada je odobrila posojilo 200 milijonov lir. Zapujoč v božjo Previdnost smo se lotile dela. Delo je sprejelo gradbeno podjetje "Stignano" iz Monfalcone. Z delom so začeli 1. avgusta 1971. Koncem junija 1972 je bila stavba pokrita, manjkala pa je še vsa notranja izdelava. Dela so se zavlekla do srede lanskega avgusta, ko so bila v toliko dovršena, da smo se lahko vselile. Staro hišo so podrl v pičlih treh dneh — od 10. do 12. septembra. Na njenem mestu so sedaj splanirana in asfaltirana tla. da imajo avtomobili dostop do hiše. Vmes je pripravljen teren za razne nasade.

Življenje v zavodu se počasi normalizira. Bog daj, da bi novo poslopje res služilo vzvišenemu namenu, za katerega je bilo zgrajeno in so zanj številni dobrotniki — sam sveti Bog nebeški ve, koliko jih je — žrtvovali svoj težko prisluženi denar. Bog jim povrni tisočero! Me sestre jim vračamo z molitvijo, ker jim drugače ne moremo povrniti.

Zavod je lastnina Provincijalne doma v Trstu. Vzgojo in administracijo vodimo sestre. Obstojta pa neke vrste posvetovalni odbor, h kateremu se lahko zatečemo v raznih težavah po nasvete. Sestavljen je, kot sledi:

1. Msgr. dr. Močnik, preds.
2. Msgr. dr. Klinec, podpreds.
3. Č. g. Jurak, prefekt
4. G. Štefan Viatori, svetovalec
5. G. Ivan Prinčič, svetovalec in preglednik računov
6. S. Rafaela Saksida, svetovalka
7. S. Ahacija, preglednica računov

Sredstva za vzdrževanje nam dohajajo iz mesečin, ki jih plačujejo otroci, od gospodinjstva in raznih dobrotnikov. Zadnja leta je nekaj prispevala tudi deželna Trst-Furlanija-Juljska krajina. Ker je v novem zavodu znatno več stroškov n.p.r. za centralno kurjavo, za razsvetljavo in za vzdrževanje sploh, mesečnih prispevkov otrok pa ne moremo višati, ker naši ljudje niso premožni, zato bomo nekaj časa še vedno rabili pomoč plemenitih dobrotnikov. In zato smo Vam vse zelo hvaležne za vaše blagohotno prispevanje, da nam pomagate. Vsemogočni naj Vam povrne stotičkrat!

Mislil, da sem Vam na kratko, vendar dokaj izčrpno napisala, kar ste želeli vedeti. O ustroju naše kongregacije sem Vam poročala v zadnjem pismu. Upam, da ste ga prejeli.

Končno voščim Vam, družini in vsem dobrotnikom prav blagoslovljeno novo leto 1974 in obilje tistega miru in sreče, ki so je deležni ljudje blage volje.

Bog Vas živi!

Lepo pozdravlja hvaležna in vdana

S. Ahacija Kacin

Darovali so:

Neimenovani, Cleveland, \$5; Mary Frank, Clev., \$5; Ignacij Hren, Clev., \$10; Josip Tominec, Clev., \$5; France Cerar, Clev., \$2; Agnes Možina, Salem, O., \$5; Mr. in Mrs. Stanko Mrva, namesto cvetja na grob pok. Terezije Cerar, \$5; Josephine Banič, namesto cvetja na grob pok. Terezije Cerar, \$5; Ivanka Okorn, New York, \$2; Frančiška Cerar, Clev., \$5; Ivanka Remec, Clev., \$1; Milan Rihtar, Clev., \$1; Družina Frank Cerar, Clev., v spomin pok. mame in stare mame, \$20; Mr. in Mrs. Franc Kuhelj, Clev., \$5; Č. g. Iggy Beran, Clev., \$5; Mara Lipovec, Clev., \$5; Družina France Hren, Clev., \$10; Lojze Oven, Monterey, Calif., \$30; Družina Miha Srsen, Clev., \$10. Skupaj \$136.

Vsem darovalcem najlepša zahvala!

Kot vidimo v tu objavljenem pismu, je pomoč še nujno potrebna. Zato prosimo še za nadaljne darove.

J. Zakelj

Dobrega angela varuha imam

PATERSON, N.J. — "Živemu se vse pripeti," pravimo, pa se rado enim več, drugim manj. Naravno je, da kdor dolgo živi, več doživi. Meni je Bog dal, da že kar lepo število let hodim po zemlji; nič nenavadnega, če sem doživel marsikaj, česar vsak ni. Kar me čudi, je dejstvo, da se mi dogajajo stvari, ki se le redko komu.

Ne dolgo temu ste lahko brali, kako so slovenski komunisti dosegli, da so mi predstojniki prepovedali še kaj pisati proti jugoslovanskemu režimu. Čast, ki le redko koga doleti. Pravim, da je to čast, kajti s to prepovedjo so komunisti priznali, da jih je moje pisanje zadevalo v živo, bilo je torej stvarno in dokazano. Ker mojih trditev niso mogli spodbiti, so mi nadaljnje pisanje kratkoma prepovedali.

Med poštenjaki je navada, da, če se dva v kaki stvari ne strinjata, razložita vsak svoje stališče, ga podpreta z dokazi, nasprotnike trditve pa skušata pobiti s protidokazi. Včasih se pa zgodi, da tisti, ki nima prav, videč nasprotnikovo premoč, ker mu z debato ne more do glavi. Tako so komunisti naredili z menoj. S tem so pa nehoti priznali, da mojih trditev niso zmogli ovreči.

Res ne vem, če je še med nami kdo, ki so mu prepovedali pisati proti komunističnemu režimu v Jugoslaviji. Da so meni, si štejem v veliko čast in priznanje.

Na nedeljo sv. Treh kraljev se mi je pa pripetilo nekaj, kar se je na žalost že marsikateremu rojaku, le da se je meni z manj žalostnim koncem: sredi Patersona so me napadli zamorci in me pobili na tla, kjer smo se na vso moč lasali, pa sem le odnesel kožo celo in ves denar.

Bila je prva nedelja v mesecu in sem imel sv. mašo v kapeli brežjanske Marije Pomagaj v Washingtonu. Vedno sem te sv. maše vesel in rad zahajam med washingtonske rojake, ker res lepo sodelujejo pri najsv. daritvi, pa še kaj se pomenimo potem. To nedeljo sem se bal, da bo manj udeležencev, ker je bila sprememba ure, pa jih je bilo razveseljivo veliko. V pridigi sem obžaloval, da je po skoraj 2000 letih, odkar se je Kristus razodel ljudem, še vse premalo krščanske miselnosti in življenja med nami.

Joj, kako bridko sem na sebi občutil resničnost teh besed, ko sem se vrnil v Paterson! Ker ob nedeljah tukaj krajevni avtobusi ne vozijo, sem hotel vzeti taksi, da bi me iz sredine mesta

potegnil domov. Bilo je malo pred deveto, ko sem s kovčkom v roki korakal po ulici, ki je ob delavnikih močno prometna, to nedeljo je bila pa čisto prazna, ko me je nenadoma nekdo od zadaj z obema rokama zagrabil za vrat, spodnesel in potisnil na tla. Takoj sem se zavedel, za kaj gre. Trdno sem držal kovčec v levi roki, da mi ga ne bi iztrgal, z desno pa udarjal nazaj, kar sem le mogel, in z nogama brcal, hkrati pa klical "Help, help!" Dobro minuto sva se tako lasala in prematavala. Samemu sebi še čudim, kje sem jemal moč, da sem njegove udarce odbijal, pa samo z eno roko. Kar nenadoma pa me je napadalec izpustil in, ko sem se usedel, sem videl štiri, ki so bežali, dočim je na sosednjem križišču nekdo vpil: "Police, police!" Pobral sem se, potipal, kje je kakšna rana ali me kaj boli, pa Boga zahvalil, ker nisem nič tega našel. Tudi denar je bil še ves v žepu.

Tisti, ki je na vogalu vpil, je poklical policijo, ki je bila res kmalu na mestu. Od njega sem zvedel, da me ni napadel samo eden, marveč dva in da sta druga dva stala malo stran, zato se ni upal priti me braniti, le kričal je. Jaz nikogar nisem videl v obraz, od njega sem zvedel, da so vsi štirje bili zamorci. Imel sem vtis, da jih je njegovo vpitje prestrašilo, da so zbežali, in se možu seveda zahvalil za rešitev. Ko me je pa policija pripeljala domov in sem hotel vezna vrata odkleniti, sem zapazil, da nimam ključev in da je hlačni žep, v katerem sem jih nosil — desni zadaj — obrnjen na ven. Nemo goče, da bi bili ključji sami padli iz njega, nekdo jih je potegnil in žep obrnil. Uvidel sem, da je napadalec šlo le za denar, zato se za kovčec nista zanimala. Ko sem se lasal s tistim, ki me je podrl na tla, nisem čutil, kako je drugi tipal po mojih žepih. Ko je začutil ključje, je mislil, da je denarnica, in ko je usnjeni mošnjček izlekel, sta me oba pustila in vsi štirje so jo popihali.

Doma so me bratje pošteno ošteli, zakaj hodim zvečer po samotnih ulicah, ko vendar vsak čas lahko pokličem in pride kdo po mene. Ko sem prestani strah malo poplaknil, sem stopil v zavodsko kapelo in se Bogu res od srca zahvalil za vidno pomoč. Spomnil sem se, da je mnogo mojih prijateljev voščilom za praznike in novo leto dodalo, da molijo za mene. Zelo sem vsem hvaležen. Otipljivo sem občutil uspeh njih molitve.

Ko me je danes poklical g. župnik Praznik, vabeč me, naj še kaj pridem k Sv. Vidu, in sem mu to zgodbo povedal, je vzkliknil: "Dobrega angela varuha imate!" Res je! Bog bodi zahvaljen za njega!

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

Pogrešana rojaka

CLEVELAND, O. — Izginila je sled za sledečima slovenskima rojakoma.

1. ANTON MIHELIČ, doma iz Grčarice, občina Ribnica na Dolenjskem. Njegovo z ad n je stanovanje je bilo "The Salvation Army, 1710 Prospect Ave., Cleveland". Po prijavi prošnje za Social Security je od maja 1973 omenjeni pogrešan.

2. JOŽEF KRALJ, rojen 6. marca 1937 v Celju. Po poklicu je bil avtoklepar. Emigriral je v Kanado. Njegov zadnji znani naslov je bil "Nikola 947 Vancouver, British Columbia, Canada". Nazadnje se je oglasil svojim domačim 21. aprila 1959. Mnenja so, da se je iz Kanade preselil v San Francisco, Calif. Če ima kdo v Ameriki ali v Kanadi kake vesti o navedenih rojakih, lepo prosim, da jih sporoči na naslov: John Skrabec, 6416 Carl Ave., Cleveland, Ohio 44103. Telefon: 416-361-0280.

J. S.

Josip Jurčič:

HČI MESTNEGA SODNIKA

"Jaz ne morem soditi. Hiša je bila zaprta in nikogar nisem čutil. Pa upam, da se bo vse jutri izvedelo. Vsekako pa se oglasim k Auerspergu in on naj svoje ljudi tolikanj v strah vzame, da ne bodo meščanov tako čudno nadlegovali ko nocoj," odgovori sodnik.

"Jaz pa trdim, da ta mož ni ma nič družega pri tem, kakor da je svoje ljudi za spremljevalce in varhe posodil malo-pridnežu, tistemu Lahu Cirišanu."

Rdečica je sodnika občila. Nekaj časa je tiho zrl v tla, potem pa vprašal:

"Ali se ne motiš? Ali si ga videl?"

"Tukaj imaš pričo," — dejal je Simon in kazal svojo rano na komolcu. — "Za zdaj mi je ušel, pa bova že v vkup prišla. Pa lahko noč, moram si to reč obvezati."

Rekši vstane Simon. "Stoj še malo!" — pravi sodnik. — "Kaj meni, da moja hči v tej reči kaj več ve, kakor je za njo in za moje poštenje prav." "Menim, da ne. Pa to boš ti najlaglje sam spregledal. Tudi sem preverjen, da ljudje reči ne bodo izvedeli, kakor je. Vse misli, da so te hoteli okraštati ali kaj takega."

Potem sta se moža ločila. Simon Grniščak je šel proti domu in se je sam pri sebi rotill, da bo prišel še za-nj čas maščevanja, Sumerek pak je še dolgo sedel pri luči.

IV.

"No, kako srečo ste imeli sinoči? Ali ste jo videli svojo globico in kako ste ji na srce govorili?"

Tako je vprašal Auerspergov več drugo jutro, pri zajutru sedeč, svojega prijatelja in gosta, ki je ravno v sobo stopil.

"Slabo srečo sem imel," — odgovori oni, ter se usede njemu nasproti. — "Za Boga in svetega Marka, to je prva ženska, pri kateri mi vedno spodletuje. Če mi kakov stavec navskriž ne pride, že me čaka druga nesreča. Ali da naravnost povem, ravno to, da se mi vse upira, spodbuja me, da ne odjenjam, dokler ne dosežem svojega namena."

"Kaj pa je bilo sinoči? Ali niste govorili z njo?"

"Da, komaj sem jo bil do okna sklical, zaslišim hrup konci vrta, kjer sem bil svoje spremljevalce pustil. Nekaj teh mestnih mačkov nas je bilo zasledilo in povem Vam, da je bila reč bolj resna, kakor sem si mislil, da bi utegnila biti. Zares, jaz nisem verjel, da bi imeli ti ljudje toliko srca, da bi se nas lotili. Pet pravih mož sem imel, pa sem se moral vendar odtegniti."

"Kdo je bil z Vami?"

"Da, tukaj pa ne vem, kako bi Vam odgovoril. Bojim se Vas. Pet Vaših mož sem bil vzel s seboj. Vprašati Vas sinoči že nisem mogel in mislil sem si, da bi mi gotovo tega ne odkrili, s seboj sem Vas poznal, da po svoji navadni dobroti vsakemu poštenjaku radi pomorete."

"To ni nič, saj ste menda vse prignali nazaj."

"Zelel bi, da bi Vam mogel pritrlditi, ali škoda, da ni tako. Meščanov se je bilo toliko steplo, da smo bili v zadregi in eden izmed Vaših, ne vem, kako mu že pravite, ostal je na mestu, bojim se, da mrtev!"

Od jeze je potem Jurij s Turjaka zardel, svojo visoko postavo s stola sklonil in molče koračil dvakrat po sobi gori in dol.

"Mrtev! — Eden mojih ljudi? Jaz, deželni glavar bi dal meščanom, tem cunjarjem, svoje hlapce pobijati? — Povedite mi, zakaj so Vas prišli, ali ste Vi začeli?"

"Za tatove so nas imeli, kakor se mi zdi. Tudi menim, da ne ve, razen deklice, živa duša v mestu, po kakem poti sem pravzaprav hodil."

"Že dobro! Dasiravno nisem hotel prezgodaj v osir drezati, pride mi vendar dobro, kakor je prišlo. Lep izgovor imam zdaj in lahko mi bode, mestu malo na rep stopiti."

Strežaj pride v sobo in naznani, da se je mestni sodnik Sumerek oglašil proseč, da bi smel s poglavarjem govoriti.

"Pripelji ga goril!"

Ko služabnik odide, pravi Turjačan svojemu tovarišu: "Glejte, kakor nalašč in ravno v pravem trenutku mi pride."

"Veste kaj, midva imava oba opravek s tem sodnikom, vendar moj je jako različen od Vašega. Zato mislim, da bode bolje, če jaz odstopim in se vidva v tej reči sama pomenita," reče Cirišani.

"Kakor Vas je volja. Lehko se tu v stransko sobo odmaknete in slišali boste, kaj in kako mi bo človek tožil Vaše in moje grehe."

Ko je bil potem deželni poglavar sam, usedel se je zopet na stol, popil polno kupo vina in jezno čelo nagrbanič. Nekaj hipov in sodnik je stopil v sobo. Bil je v svoji dolgi sodniški obleki, katera je jako pristovala resnobnemu obnašanju, ki je pričalo, da si je mož dobro v svesti svojega častitljivega poklica in poštenega značaja. Bodisi da je Auersperg zdajci domislil se, kako nevarnega in modrega nasprotnika svoje in svoje hiše prevzetnosti ima pred seboj, ali pa ga je vodilo neko naravno čutilo, katero nehoti spoštovanje do mogočnejšega duha zbujala, naj bo to ali ono, — vstal je veliko bolj prijazno, kakor si je morda domisljal, in šel do srede sobe sodniku naproti. Na vprašanje, kaj bi tu želel, pravi sodnik:

"Najnaprvo, milostljivi gospod, naj povem, da sem tukaj kakor pooblastenec, ki ne prosi in ne govori za-se, ampak za naše staro in čestito mesto."

"To si lahko mislim; nadalje! Povedite, kaj prosi mesto od mene? Sicer je imelo navado od Auerspergov tirjati in tožiti je okoli vladarja."

Sumerek je pač čutil, kam to pika. Ker je v prejšnji pravdi z Auerspergi sosebno on delal za mesto, bodlo ga je nekoliko, da bi tudi tako naravnost dal, kakor je dobil, pa premislil si je in dejal samo: "Gospod poglavar! mi meščanje za pravico vselej najprej prosimo, zato tudi danes. Mislimo pa po svoji naravni pameti, da pravico tudi tirjati ima vsak dovoljenje od Boga, ki je enako pravičen za vse."

Deželni poglavar se nato glasno zasmje.

"Kakor šele zdaj vidim, je Vas enega menia skazilo, zakaj če se zelo ne motim, ste mi prišli pridigo delat. Pa da boste videli, da je bil moj učenik sv. vere ravno tako moder, če ne bolj, ko Vaš, naj Vam povem, da nimamo vseh ljudi enacih misli o pravici. Zdi se mi, da je Bog s sam ene ljudi više postavil kot ene, da je v četrti zapovedi pokorščino zapovedal (katero bomo Ljubljancane šele naučili), da ni nikjer dovolil, da bi se nizko ljudstvo povzdigovalo in še marsikaj, kar Vam bom potlej povedal, kedar boste to dobro premislili. Zdjaj pa povedite, kaj bi vendar radi?" (Dolje prihodnjič)

Žensko srce

Iz časopisnega poročila o presaditvi srca: "Nameščenec pariške podzemne železnice Alan Riffaudot je doslej edini moški, ki živi z ženskim srcem."

VESTI IZ SLOVENIJE

P. Tomaž Planinšek, žrtev nacističnih in komunističnih zaporov, umrl

Dne 14. decembra lanskega leta je umrl starosta duhovnikov mariborske škofije p. Tomaž Planinšek. Dočakal je 86 let. Rajnki se je rodil 1. aprila 1887 v župniji Sv. Lovrenca na Dravskem polju. V družini je bilo sedem otrok. Starši so jim vcepili živo vero. Kar dva brata, Jurij in Franc — s poznejšim redovniškim imenom Tomaž — sta se odločila za duhovniški poklic. Oba sta stopila k trapistom v Brestanici.

Rajnki p. Tomaž je bil posvečen v mašnika 1. 1911. Vse do druge svetovne vojne je teklo njegovo življenje, kakor je do ločal strogi red menihov-trapistov: molitev, ročno delo, molk, zgodnje vstajanje in veliko duhovne sreče in veselja. L. 1941 pa je nemški okupator samostan uklinil in ga spremenil v taborišče za slovenske duhovnike. P. Tomaž je bil odtod kasneje izgnan v Bosno. Konec vojne se je z drugimi sobrat-redovniki vrnil v Brestanico, toda ne za dolgo. Ze po dveh letih je bil namreč trapistovski samostan v Brestanici po novi oblasti v Sloveniji podržavljen in trapisti so se razkropili, kakor je kdo vedel in znal. P. Tomaž je šel za dve leti kaplanovat na Hajdino pri Ptuj. Nato pa so ga spet doletele "vezi zaradi Kristusa", za štiri leta je namreč spet moral v ječo. Leta 1953 je prišel za kaplana v Križevce pri Ljutomeru, kjer je pastiral nato polnih 20 let. Vsa ta leta se je mladeniško poganjal za svojo čredo. Znan je bil po svoji skromnosti in stalnem vedrem razpoloženju. Tudi v času, ko ga stroga

redovna pravila praktično niso več vezala, se je vestno ravnal po njih: še naprej je vstajal ob treh zjutraj in odhajal k jutranjim. Bil je in ostal do konca mož reda in molitve. Evangeljsko pristnost in srčno dobroto je začutil vsak, ki se je kdaj srečal z njim. Zato ni čudno, da se je toliko vernikov z zaupanjem zateklo k njegovi spovednici.

P. Tomaž se je tiho poslovil od tega sveta in odšel k svojemu Stvarniku, nebeskemu Očetu, po večno plačilo. Zaspal je mirno, tako kot se je pripravljaj vse svoje življenje na srečanje z Gospodom. Prav tako, kakor je govoril in učil druge: "Predragi v Gospodu, smrt je pot v lepše življenje. Smrt kristjana je srečanje s Kristusom in Marijo."

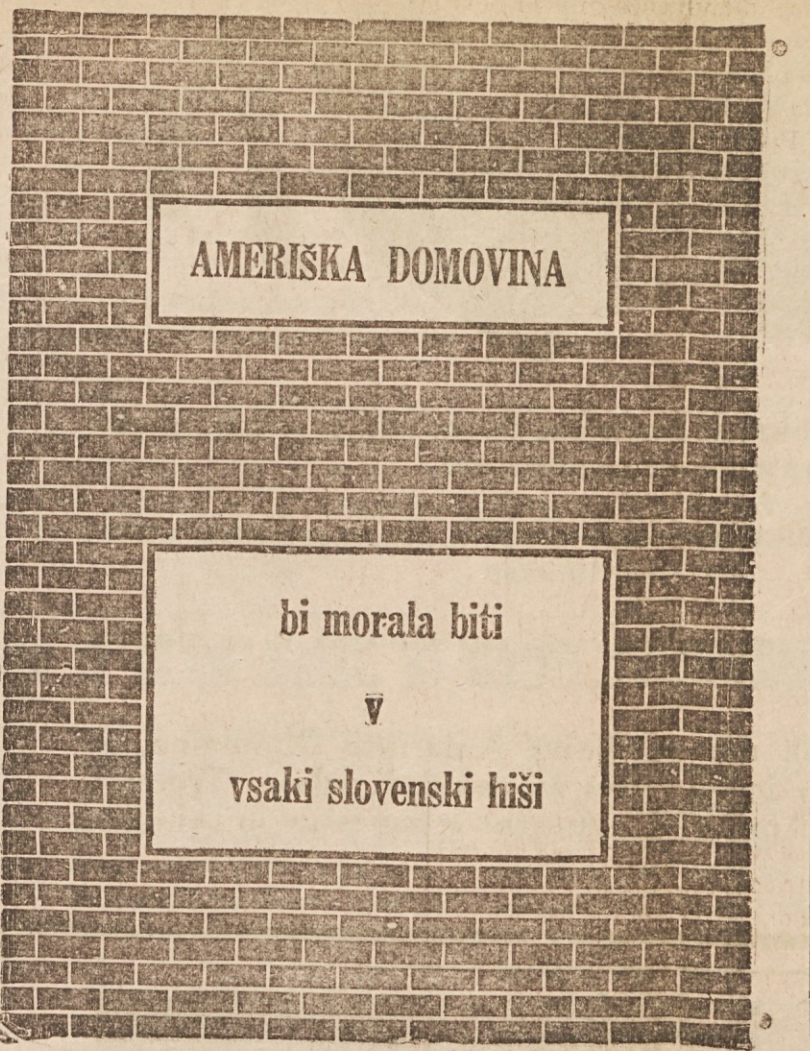
("Družina", 13. jan. 74)

Več papirja iz Krškega

V tovarni papirja postavljajo nov stroj za časopisni papir. Zmogljivost 50,000 ton papirja bo zadoščala za domačo porabo nadaljnjih desetih let. Časopisna podjetja pomagajo tovarni pri novi investiciji z brezobrestnim posojilom.

"Borštnikov prstan" Danilovi

Ob sklepu desetidnevnega "Borštnikovega srečanja" v Mariboru (slovenskega gledališkega festivala) je predsednik odbora Bratko Kreft podelil nagrade. "Borštnikov prstan", ki je največje priznanje za kulturno in gledališko delo, je prejela Mira Danilova, dolgoletna prva kinja ljubljanske Drame. Podeljene so bile tudi denarne nagrade in priznanja.

SVOJEVRSTNO ROGOVJE — Na sliki je oven redke vrste, ki so ga nedavno kazali na razstavi v Londonu na Angleškem.

Za slepce v Mariboru

Zveza slepih v mariborski organizaciji šteje 288 članov. Vodstvo je petdesetim že poskrbelo zaposlitev. Ostale na to še pripravlja, jih izobrazuje in ustvarja možnosti za kulturno in športno dejavnost.

Posebne težave zaradi financ imajo s socialno ogroženimi. Mnogim je zavod pomagal uveljaviti pravice do invalidskega zavarovanja.

Ljubljana dobi "Študentski dnevnik"

Ljubljanski študentje se pripravljajo na izdajanje svojega lista "Študentski dnevnik".

Med študijskim letom bo vsestransko obveščal o dogajanju na univerzi, o delovanju študentov v njihovih organizacijah in skupinah, o akademijah, posebnih predavanjih in prireditvah ter o kulturnem in družbenopolitičnem življenju.

Povečanje produkcije v Novem mestu

V tovarni avtomobilov IMV na osnovi uspešnih pogovorov s francoskim Renaultom in romunsko avtomobilsko proizvodnjo že načrtujejo za prihodnje leto povečane proizvodnje. Dnevno bo prišlo s proizvodnih trakov 100 avtomobilov, kar pomeni 25,000 avtomobilov na leto. Poleg tega proizvajajo 50,000 prikolic, ki gredo največ v izvoz.

Novo mesto nad povprečjem!

Novomeška občina je bila pred desetimi leti v republiškem merilu nepomembna. Osební dohodek je bil za tretjino manjši od povprečnega.

Po zadnjih uradnih podatkih je letos narodni dohodek na prebivalca v novomeški občini presegel republiško povprečje za 5,7%. Tretjina prebivalcev je redno zaposlena, od teh polovica žensk.

Napredek v Podčetrku

Začeli so graditi akumulacijsko jezero Vinarje. Strokovnjaki so uspešno opravili vse lokacijske in vodnogospodarske priprave.

Jezero bo poleg gospodarskih pridobitev veliko koristilo turističnemu razvoju kraja in atomskih toplac.

Nova tovarna v Trebnjem

Tovarna "Novoles" iz Straže je do sedaj uredila in modernizirala celo vrsto svojih obratov, kjer izdeluje najrazličnejše proizvode iz lesa. Ima svojo električno centralo. Veliko svojih izdelkov izvažja v zahodne države.

V Trebnjem gradi novo tovarno acryla (pleksi stekla), ki je vsestransko uporaben. V njej bo zaposlenih 80 delavcev in bo začela obratovati prihodnjo pomlad.

Cesto asfaltirajo

Cesto od Slovenske Bistrice do Smartnega na Pohorju postopno asfaltirajo. Lani so asfaltno stezo položili skozi nase-

lje Smartno in na odseku od Bistrice do Devine. Ostali odseki bodo prišli na vrsto letos.

Muzej planšarstva

Lani so v Stari Fužini v Bohinju na pobudo krajevnih skupnosti in kmetijske zadruge Srednja vas preuredili stavbo stare sirarne v muzej planšarstva in sirarstva v Bohinju.

Možnost zaslužka

Tovarna "Iskra" Kranj ima v št. Jerneju svojo tovarno elektrone. Trenutno zaposluje 915 delavcev. Mnogim delavcem daje možnost zaslužka tudi na dom. Trenutno jim zelo "uspevajo" elektronski svetlobni regulatorji. Poleg vrste drugih elektronskih aparatov se pripravljajo na izdelovanje elektronskih orgel.

Vinska klet premajhna

Znana vipavska vinska klet, zgrajena pred nekaj leti, postaja premajhna za pridelek Kmetijskega kombinata in kooperantov. Njeno zmogljivost bodo povečali od sedanjih 660 vagonov na 960. Klet bo grajena po montažnem sistemu pod zemljo.

Nova planinska koča v Trenti

Ob izviru Soče je Jeseniško planinsko društvo odprlo novo kočo. Postavljena je na istem mestu, kjer je bila prejšnja lesena in so jo zaradi nevarnosti sanitarij zaprli. Društveno delo povezuje tudi ostale planince.

V zadnjem času si turistične agencije same grade svoje postojanke. Planinci sami nimajo dovolj sredstev, pomoč občin pa je pri njihovem delu največkrat le simbolična. Lanski naval v planinah je bil rekorden, saj jih je obiskalo preko milijon planincev.

Zadnje vesti

Za zadnje vesti iz Slovenije poslušajte v Clevelandu in okolici Slovensko radijsko uro "Pesmi in melodije iz lepe Slovenije" vsak večer od ponedeljka do petka na postaji WXEN-FM na 106,5 MC, katero vodi dr. Milan in ga. Pavlovič.

PRIJAVA

NEDRŽAVLJANOV

Direktor urada za vseljevanje in naturalizacijo opozarja že sedaj vse nedržavljane, da se morajo tekom meseca januarja prijaviti pravosodnemu tajništvu na posebnih obrazcih (forms), ki so na razpolago na poštah in v vseh uradih Immigration and Naturalization Service.

Kdor se ne bi prijavil se izpostavlja nevarnosti kazni in morebitnega izгона iz ZDA. Formularje je treba vrniti do 31. januarja 1974.

MALI OGLASI

1565 E. 214 St. off Euclid Ave. three bedrooms, enclosed porch. Full basement. Large lot.

New Homes Euclid and Richmond Heights, ranches and splits, three bedrooms, basements, 50 and 75 ft. lots.

Strekal Realty 692-1020 481-1100 (13)

Carst Memorials Kraška kamnoseška obrt

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV 15425 Waterloo Rd. 481-2237

IŠČEMO URADNIŠKO MOČ

Ameriška Domovina išče zanesljivo uradniško moč, moškega ali ženskega, z znanjem slovensčine, angleščine in tipkanja. Nastop službe takoj. Oglasite se osebno ali pismeno.

AMERISKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio 44103

431-0628

MALI OGLASI

EUCLID

Beverly Hills, NOVA na pol ranč hiša naprodaj z rekreacijsko sobo, klet, THERMOPANE okna. Fino delana.

EUCLID

bungalow s štirimi spalnicami, rekreacijska soba, 2½ garaža. V prvovrstnem stanju, v Sv. Viljema okolici.

EUCLID

zidana hiša za dve družini, tri spalnice spodaj, dve spalnice zgoraj, rekreacijska soba, dvojna garaža. V lepi okolici.

EUCLID

Russell razvoj, blizu E. 250 St. Ranči, splits in Colonials. z aluminijam obite ali zidane. Samo še nekaj imamo.

UPSON REALTY

odprto od 9. do 9. ure

499 E. 260 St.

731-1070

(13)

For rent

5 rooms up, newly decorated, children, near schools and store, unfurnished, with garage. Call 486-3354

—(16)

Dvojica

želi v najem dobiti tri ali štiri sobe v St. Clairski naselbini. Kličite 481-9980

V najem

šest sob zgoraj, karpetirano in na novo dekorirano, v bližini E. 142 in Lake Shore Blvd. Kličite podnevi 486-9966 ali zvečer 692-1777.

(13)

V najem

V Euclidu se odda 5 sob spodaj, vse s preprogami. Nova zidana hiša z garažo. Blizu sv. Kristine. Kličite zvečer 731-5409

(18)

ODPRTO V SOBOTO IN NEDELJO

1-4

900 E. 237 St. blizu Babbitt Rd. Euclid, Ohio, blizu šol in transportacije, hiša naprodaj šest sob, jedilna soba, modern porč odspredaj, dvojna garaža, 50 x 150 čevljev lot.

GEORGE KNAUS REALTOR 481-9300

(13)

Help Wanted Male

Help — Male Machine shop laborer, steady work. Company paid benefits. Interviews 8 to 11 a.m.

CHALMERS MACHINE PRODUCTS CO. 1140 E. 134 St.

(12)

PUNCH PRESS OPERATORS and GRINDERS SHEET METAL MECHANICS to work on sheet metal fabrications and electrical cabinets Steady work. Company paid benefits. Interviewing 8 AM to 11 AM.

FORMWELD PRODUCTS CO. 1530 Coit Ave. go south on E. 152 St. to end of St. (x)

JANITOR WANTED

Janitor needed at St. Mary's Church. Anyone interested call 761-7740. Living quarters available. (x)

Help Wanted — Female

Help Wanted — Female OFFICE CLEANING Woman, part time, evenings. 398-5310 (13)

CLEANING WOMAN

To work 4 hrs. a day, three days a week, cleaning factory office etc. Off E. 70 & St. Clair.

Call 361-6264

(13)

Johan Bojer:

IZSELJENCI

XIII

Nikdar prej ni bil Simen mislil, da bo tako. Čutil se je nesrečnega od prvega dne. Prišel je iz kraja, kjer je bila večina hiš rumeno, rdeče ali belo prepletkanih in kjer je bila pokrajina tako živa, da je kar poskakovala v svoji dobri volji. Tukaj pa je sivorjava puščava z nekaj kočami, v katerih v stari domovini berač ne bi hotel stanovati. In slama in seno, ki ga veter veje s kopic, tako da ljudje sredi med kočami gazijo po samih bilkah. Ali so pozabili, da se dvo-rišče lahko pomete? Plugi, vozovi in vsakovrstno orodje le-ži zunaj pod milim nebom in rjavijo. Saj ni nikake strehe, pod katero bi jih spravili. Kadar je stopil v hišo k učitelju ali Antonu Norengu, je bilo tam huje kakor v svinjaku. Moral se je smejeti materinemu ljubljencu, kako je poskušal delati sir, saj drugače ni vedel kam z mlekom svojih dveh krav. Huje je delo videti Ano z Ramsoya in gospodično z Dyrendala. Hodili sta okrog, zanemarjeni in zgarani, kakor žene kočarjev v domovini. Pomislite, da je bila ena izmed njih hči polkovnika! Ana ga je večkrat vabila k sebi, spraševala ga je in spraševala in nikoli ni zvedela dovolj o domačem kraju in znanjih. Da, in Simen — zdelo se je, kakor da nosi s seboj vonj po listju, po domu, po celi pokrajini, po kateri se ji je tako tožilo. "Pridi spet!" ga je prosila. "Pridi vendar spet!" Vsa se je predramila in oživela, kadar je bila z njim. Pričela se je negovati in lišpati, kadar ga je pričakovala. Da, in moral je priznati, da je bila kljub vsemu še mlada. Ali Per ni bil prav preveč prijazen. Prišel je gledati fanta postrani.

Najhuje za Simena pa je bilo, da se je moralo vse delo vršiti v toliki naglici. Brat ga je zbudil zdavnaj, preden se je zdanilo. "Vstani in pomolzi kravo!" On — da bi molzel! V stari domovini so molzle ženske, sram ga je bilo, kadar je moral vzeti čeber in se uesti pod kravo. In potem jed, venomer kaša in mleko večkrat na dan. Nikake pogače, nikakega kruha, venomer slanina za kosilo, ob delavnikih in praznikih. Zdaj ni bil več pri materi. Spominjal se je njene dobre pogače in kruha, rib in slanika, na katerega je

tolikrat zabavljaj, bilo vendarle nekaj drugega. Ne se bi bil vedel, kako bo. Letos si pri košnji nis med seboj pomagali. Polja so s preveč povečala, vsak je mora beti zase. Čudno je bilo ako ločiti se, vendar ni se dalo pomagati. Medtem, ko bi bili zbrani pri enem, bi se lahko pri drugem žito osulo s klasja. Kala, ki je imel toliko ljudi, ni moglo, drugi pa so zašli v veliko težavo, tako težko je bilo dobiti dninarje. Tako daleč v prerijske delavci se niso hodili. Pri Peru sta bila dva, pri Olu sta bila dva, a čeprav so žene zgrabile za delo kakor možje, so bile vendarle postavljene meje njihovim močem. Pri Mortenu sta bila končno vendarle tudi dva, ali bilo je premalo.

Požela sta velik del polja, ali še ni bilo dovolj. Morten je divjal, vse je zastajalo. Na kosilnem stroju, ki je žel žito, se ni dalo sedeti. O ne, Simen ni mogel sedeti in se imenitno voziti, moral je stopati za njim in obračati stroj z rokami. In ko je prišla vrsta nanj, da je vezal snope, tudi ni bila nikaka igrača. Solnce je pripekalo, treba je bilo sleči suknjo in telovnik, odvreči klobuk in celo srajco, če naj bi šlo tako hitro, kakor je Morten zahteval. In ni bilo govora o kakem prostem dnevu, kakor svojčas pri materi. Tukaj ni bilo nikakih sestankov zvečer, nikake okrožne šole, kjer bi se razpravljalo o idejah. Če se

ZAVZETA IGRA? — Vse kaže, da se fantič resno prizadeva za žogo, ki jo mornar drži visoko nad njim. Mornar je znani igralec James Caan pri snemanju novega filma "Cinderella Svoboda".

končno zvečeri in so vsi udje od garanja okoreli, je treba iti kuhat, ali pa prignati krave domov in jih pomolsti. In kaj potem? Če hočeš oprati obleko, jo moraš sam. Če jo hočeš zakrpati ali zašiti, jo moraš sam. Ni nikake matere, ki bi to storila. In potem omahneš na posteljo in spiš tistih nekaj ur.

Za mlačvo bi potrebovali štiri ljudi. In sta samo dva. Tadvamorata delati za štiri. Najprej je treba pripeljati pšenične snope k stroju, brž, brž jih naložiti, brž, brž jih razložiti. Drugi dan je treba vpreči vole v vlačilo in spraviti stroj v tek. Ta, ki vlačga, mora venomer skakati za snopi, oni, ki grabi slamo, mora vsak trenotek pustiti delo in priganjati vole. Brž, brž, pravi Morten. Naporno je stati tako od jutra do večera z eno samo uro popoldanskega počitka. Sitmen bi se uprl, ali pa je pri tujih ljudeh bolje? Če bi bili doma na Kvidalu tako garali od jutra do noči, kaj ne bi bilo zaleglo?

Spet leži pšenica v kupih, vendar žene do neba oblake plev. Ljudje tudi lahko žive. Ali naj Zdaj morajo spet slamo zložiti

v kope, kolikor je še ni veter odpihal preko zemlje. Treba se je brž pripraviti za vožnjo v mesto. Letos bodo morali napraviti mnogo voženj, letos bodo morebiti trajale do božiča.

"Ne," si je rekel Morten, "tako ne gre. Imeti moramo pot. Imeti moramo konje, z njimi prihranimo polovico časa. Imeti moramo stroje." Vedel je, da so veliki farmarji na vzhodu uporabljali parne mlatilnice — te so bruhale iz sebe po sto in sto mernikov na dan. Tako mlatilnico je treba dobiti. In konje, ne samo enega ali dva, niti ne tiri, ne, šest do osem konj, da bi lahko uporabljali plug s tremi lemeži, to bi nekaj zaleglo. Ali na ta način ne bo nikoli nič, tako ne gre. Kdo naj se postavi na čelo, če ne on. Odkod denar? Da, letos bodo dobili lep kup denarja za pšenico. Ali stari naseljenci so se bili domenili, da bodo to pot vozovi pripeljali iz mesta deske za lesene hiše. Pet le so prenašali prerijski mraz v ilovnatih kočah, zdaj so zahtevale žene hiše, v katerih ljudje tudi lahko žive. Ali naj Morten zaostane za njimi?

Glavni središči

Večina prebivalcev republike Paname v Srednji Ameriki živi v mestih Panama City in Colon.

ŠE VEDNO ZANIMIVOST — Znani filmski igralec Cary Grant se je postal, pa še vedno vzbuja pozornost, kjerkoli se pojavi. Na sliki ga vidimo na predstavi premiere izraelskega "musical" Kazablan v Los Angelesu v Kaliforniji.

He's depending on you!

Birth defects are forever

...unless you help.

March of Dimes

THIS SPACE CONTRIBUTED AS A PUBLIC SERVICE BY THE PUBLISHER

MAPLE HEIGHTS POULTRY & CATERING

17330 Broadway

Maple Heights

Naznaniamo, da bomo odsej nudili kompletno postrežbo (catering service) za svatbe, tankete, obletnice in druge družabne prireditve. Za prvovrstno postrežbo prevzamemo popolno odgovornost. Na razpolago vseh vrst perutnine. Se priporočamo.

ANDY HOCEVAR in SINOVI

Tel.: v trgovini MO 3-7733 — na domu MO 2-2912

Naznanilo društvenim tajnikom

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$15.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$15.00 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan pregledjva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovci, ki oglašujejo v Ameriški Domovini, so zanesljivi in pri njem kupujva."

Prava nevesta!

Poročni dan naj bi bil najsvetejši, najveselejši in najlepši dan Tvojega življenja

Poročna vabila, s katerimi boš povabila k temu velikemu dogodku svoje sorodnike, prijatelje in drage znanke, so največje važnosti.

Poročne predpriprave zahtevajo ogromno časa in skrb.

naznanila iz pravkar dospelih najnovejših katalogov, najmodernejših vzorcev, oblik, Pridi k nam in izberi poročna papirja in črk.

Naše cene so zmerne postrežba uslužna.

Na svidenje!

AMERISKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

LJUBKA JAPONCICA — Slika kaže 5 let stara japonsko princeso Nori, edino hčerko prestolonaslednika Akihito in njegove žene Mičiko, v oblačilih, ki jih ji je za rojstni dan podaril njen stari oče — cesar Hirohito.

SNEG V MOSKVI — Zima je pritisnila tudi v Rusi ji, vendar po sliki sodeč ne more biti prehuda. Vsaj snega na Rdečem trgu pred Kremljem ni posebno veliko.